బాటసారి

[కాశీ మజిలీ కథలూ; అరేబియన్ నైట్సు కథలూ నిజంగా జరిగినవి కావు. అవి కాలక్షేపం కోసం చేసిన కట్టుకథలు వాటిని గురించి ఎక్కువగా ఆలోచించ కూడదు.—రచయిత]

అప్పటికి జానపదయుగం అంతరించి, నవనాగరికయుగం ప్రవేశించింది.

అదొక చిన్న రాజ్యం. ఆ రాజ్యాన్నేలే రాజునకు యుక్త వయస్సు వచ్చిన కుమారుడొక్కడే ఉన్నాడు కాని ఆ యువరాజా వారిది ఒట్టి వక్రబుద్ధి తా పట్టిన కుందేటికి మూడే కాళ్ళని వాదించే తిక్క శంకరయ్య.

యువరాజా వారి గదిలో బోలెడన్ని కాశీమజిలీ కథలు, అరేబియన్ నైట్స్ వున్నాయి. వాటిని చదివిన ఆ రాజకుమారునకు ఏవేవో పిచ్చిపిచ్చి ఆలోచనలు కల్గాయి. ఆ కథల్లోని రాకుమారులు, వుద్యానవనాలు, రాకుమార్తెలు, బ్రహ్మ రాక్షసులు, దేవకన్యలు, అప్సరసలు, మాంత్రికులు, పేదరాసి పెద్దమ్మలు, కత్తి యుద్ధాలు మొదలైనవెన్నో ఆతని వక్రబుద్ధిని పరుగులెత్తించినై...

బైటనుండి కైళ్ళ అరుపులు, కారు హారన్లు, సైకిలు బెల్లులు, రేడియో అరుపులు, "మా మధ్య నువ్వున్నావ్ సుమీ" అంటూ హెచ్చరిస్తున్నాయి.

చివరికెలాగైతేనేం మన యువరాజావారి బుద్ధే గెలిచింది. ఈకలియుగంలో, ఆ రాకుమారులవలె, అద్భుతాలు, అత్యద్భుతాలు చేసి, ఆ రాకుమారుల జాబితాల్లో తను కూడా చేరాలనిపించింది యువరాజాగార్కి. వెంటనే బయల్దేరాలనుకున్నాడు. కాని ఎలా?...

వడ్డాది
సత్యనారాయణమూర్తి (14)
విజయనగరం.

ఎక్కడికి?...పూర్వపు రాకుమారులైతే తలిదండ్రులతో చెప్పకుండా పారిపోయి దేశాటనం చేసేవారు. ఇతనికి కూడా అదే బుద్ధి పుట్టింది. ఆరాత్రే బయల్దేరాలనుకున్నాడు. అందాకా ఏమేమో ఆలోచనలతో కాలం గడిపాడు.

ఎలాగైతేనేం రాత్రి ప్రవేశించి, అర్థరాత్రికూడా అయింది. అప్పుడే మన రాకుమారుడు ప్రయాణానికి కావలసిన ఏర్పాటు చేసుకున్నాడు. ఇంతలో అతనికి ఒక

"బోటు"

చిత్రకారుడు గురజాడ దుర్గా ప్రసాదరావు, (౮) విజయనగరం.

వంతుడా!" అని బెదరిపోయాడు యువరాజు మెల్లగా బెదరుతూ లేచి, ధైర్యం చిక్కబట్టుకుని, "ఏయ్! ఎవరు మీరు! మీకు కళ్లు నెత్తిమీద కొచ్చాయిరా! నే నెవర్నో తెలుసా! రాజకుమారుణ్ణి" అన్నాడు. "ఐతే మన కిక లోటే లేదు" అంటూ వాళ్లు పాపం మన రాకుమారుణ్ణి చితకబాడిచి ఉన్న డబ్బును, బట్టల్ని, గుఱ్ఱాన్ని లాక్కొని, మామూలు బట్టలు కట్టబెట్టి చక్కాపోయారు. "దొంగలైతే ఎవర్నో ఒకణ్ణి కత్తియుద్ధానికి నామీదకు పంపి, నేను గెలిస్తే నన్ను దొంగల నాయకుణ్ణి చేస్తారేమో అనుకున్నా గానీ ఇలా చేస్తా రనుకున్నానా!" అని విచారిస్తూ రోడ్డెక్కాడు రాకుమారుడు. అప్పటికి బాగా తెల్లవారింది. మన యువరాజావారు అలా నడచి నడచి ఒక పట్నం చేరుకున్నాడు. అప్పటికి బాగా ఎండెక్కింది. కాని, ఇంత దెబ్బ తిన్నా, మన రాకుమారుడుగారికి తనలోని వాంఛ చావలేదు. ఈసారి అతనిదృష్టి పేర్రాసి పెద్దమ్మగారివైపు పోయింది. త్రోవలో ఎన్నో హోటళ్లు కనబడ్డాయి. కాని అవేం నచ్చలేదు మన యువరాజాగారికి. ఎంచేతనంటే మనవారికి పేర్రాసి పెద్దమ్మ హోటలే కావాలి!...

ఎలాగైతేనేం మన యువరాజుగారికి ఒక హోటలు నచ్చింది. దానిమీద "అన్నపూర్ణ భోజన హోటల్" అని వుంది. ఆడదాని పేరుండికదా! ఐతే అది తప్పకుండా పేర్రాసి పెద్దమ్మ ఉన్న హోటలే ఔతుంది" అనుకున్నాడు యువరాజు.

డబ్బుకోసమని మాసిపోయిన లాల్చీ జేబులు తడువుకొన్నాడు. అరె! జేబులో వందరూపాయల నోటు వుంది ఆశ్చర్యంగానే కనిపించింది! ఆ దొంగల తెలివితక్కువకి ఒకసారి నవ్వుకున్నాడు యువరాజు. "తెలివితక్కువ వెధవలు! వంద రూపాయలు జేబులో పెట్టి, మర్చిపోయి ఆలాల్చీనే నాకు ముట్టజెప్పారు. మరి అన్యాయంచేస్తే

కోతి బావ

చిత్రకారిణి: వేమూరి లక్ష్మి, (18) న్యూఢిల్లీ.

మా మేష్టారు

ముట్టుబంటి వెంకటసత్యవిమల, (5)

విజయవాడ.

★ బాటసారి ★

ఏమౌతుంది?" అని గొణుక్కున్నాడు తనలో తాను.

మెల్లగా హోటల్‌లో అడుగు పెట్టాడు. కాని, తను అనుకున్నట్లు ఆ హోటల్లో పేర్రాసి పెద్దమ్మ లేదు. ఎదురుగా టేబిల్ ముందు కుర్చీలో కూర్చున్న మేనేజర్ కనబడ్డాడు. "ఏడి తస్సాదియ్యా! శనిలా విడెంటీ ఎదురుగా" అని విసుక్కున్నాడు యువరాజు "కాని ఎవరైతేనేం ఈతన్నే పెద్దమ్మగా భావించుకుందా" మనుకున్నాడు.

మెల్లగా మేనేజరువద్దకు పోయి "అవ్వా! అవ్వా! నాకీపూట భోజనం పెడతావా?" అన్నాడు యువరాజు. దాంతో హోటల్ యజమానికి క్రెత్తుకొచ్చింది "ఏరా! నీకు కళ్లు కనపడటం లేదూ! ఆడ దెవరో మగా డెవరో తెలియటం లేదురా ఫూల్! ఫో! అవతలకి" అంటూ మెడపట్టుకుని గెంటాడు. పాపం! మన యువరాజావారిని చూచి ఆ హోటల్‌లో భోజనం చేస్తున్నవాళ్లందరూ కడుపులు పట్టుకుని నవ్వసాగారు. కార్యదీక్షా నిమగ్నులై యున్న యువరాజావారికి ఇంకా తన మొలలో కత్తి వున్నట్టుగానే వున్నది. "ఓరీ! నిన్ను నా కత్తితో ఇదే ముక్కలుగా కోసెదను. కాచికొమ్మ"ని ఒరలోనించి కత్తి దూయ బోయాడు. కాని మొలలో కత్తి ఒరా, వుంటేగా! పాపం! వాళ్లందరూ నవ్వుతో వుంటే తానుచేసే దేమీ లేక తలవొంచుకుని చక్కా పోయాడు యువరాజు.

మొత్తంమీద ఎలా ఐతేనేం ఏదో హోటల్‌లో భోజనం చేశాడు. క్రమేపీ సాయంత్రం అయింది. ఎక్కడైనా ఒక్క వుద్యానవనం అగుపడుతుందేమోనని తిరిగాడు. అటువంటి దేమీ అగుపడలేదు కాని ఒకచోట చక్కని పార్కు మాత్రం కనబడింది. గబగబా దాంట్లోకి వెళ్ళి చూచాడు చుట్టూను. అక్కడ మన యువరాజుకి ఒక్క దేవకన్యగాని, అప్సరసగాని ఎవ్వరూ కనపడలేదు. ఛీ! వెధవవనం! అని చీదరించుకుని అక్కడనుండి వెళ్లిపోయాడు.

ఆ రాత్రికి వూరువిడిచి పోయామంటే మళ్లా ఏదైనా ప్రమాదం వస్తుందేమోనని ఆ రాత్రికి ఆవూళ్లోనే వుండిపోయాడు యువరాజు. ఒక సత్రవు అరుగుమీద పడుకుని ఆలోచిస్తున్నాడు. ఇంతలో దూరాన్నుంచి విమానం వస్తున్న చప్పుడు వినవచ్చింది అటువైపు దృష్టి నిలిపి చూచాడు యువరాజు. ఆకాశం మీద ఒక ఎరుపులైటు, పచ్చలైటు కనపడ్డాయి మనవాడికి. అవి తన వేపుకే వస్తున్నాయి మన యువరాజుగారికి ఎలక్ట్రిక్ షాక్ తగిలినట్లయింది. "ఇంకేం! అవి నిజంగా దేవకన్యలయొక్క విమానాలే. నన్నెలా దేవలోకానికి వాళ్లు తీసుకుపోతారో చూదామ"ని టక్కున నిద్ర వేశాడు యువరాజు. అలా 5 నిమిషాలసేపు నిరీక్షించాడు. కాని ఆ విమానం ఎంతకీ భూలోకంలో ఉన్న తనదగ్గరకు దిగందే! పైగా ఎటో ఉడాయించేస్తోంది కూడాను. "ఛీ! వెధవ కలియుగం!" అని తిట్టుకున్నాడు యువరాజు.

భళ్లున తెల్లవారింది యువరాజుకు తెలివివచ్చింది. గబగబా కాలకృత్యాలు తీర్చుకుని, ఏహోటల్లోనో ఇంతఫలహారం చేసేసి, మళ్లా బయల్దేరాడు ఈసారి ఆతనిదృష్టిని రాకుమార్తెలు గైకొన్నారు. ఆ రాకుమార్తెలేనా అలాంటిలాంటి

అబలసుధ

స్త్రీ కుసుమ వ్యాధులు అకాల ఋతుస్రావం. ఋతుబద్ధము, ఋతుశూల, ఒడలునొప్పులు, తలనొప్పి, గుండెదడ కాళ్లు లాగుట, మనస్థిమితము లేకపోవుట నిద్రపట్టకుండుట, నడుమునొప్పులు, బలహీనత మలబద్ధము, హిస్టిరియా మొ॥ హరించును

సీసా రు 3/- వి పి రు 1/-

ఇండియన్ మెడికల్ హాల్

లక్ష్మి టాకీసు రోడ్డు - విజయవాడ-2

వారు కారు బ్రహ్మరాక్షసులు గుప్తంగా తీసుకువచ్చి తమ మేడలలో పెంచుకొనే రాకుమార్తెలు వారు "వీళ్లెక్కడ దొరుకుతారా" అని ఆలోచించుకుంటూ, వూరి చివరకు వెళ్లాడు.

అక్కడ యువరాజాగారికి ఒక పెద్దమర్రిచెట్టు కనిపించింది. దాన్ని చూడగానే మన రాకుమారుడికి చటుక్కున ఒక కథ జ్ఞాపకానికొచ్చింది. పూర్వమొక రాకుమారుడు ఇలంటి మర్రిచెట్టునే ఎక్కి, దానికొమ్మ పట్టుకుని, దాని వెంబడే పోయి, ఒక బ్రహ్మరాక్షసి మేడలో యున్న రాకుమార్తెను రక్షించి, పెండ్లి చేసుకుంటాడు. ఈ సంగతి జ్ఞాపకం రాగానే మన రాకుమారుడు చంకలు గుద్దుకొని, చుట్టూరా చూచాడు ఏదైనా మేడవుందేమోనని. అరె! బలె! రాకుమారుడనుకున్నట్లుగానే అంతా సరిపోయింది! ఆ మర్రిచెట్టుకు దగ్గరలోనే ఒకబంగళా ఉంది. ఈమర్రిచెట్టు తాలూకు మాను ఒకటి ఆ బంగాళా మేడ తాలూకు పిట్టగోడమీదకు ప్రాలియుంది

మూషికలోకంలో దసరావిందు

చిత్రకారుడు: ఎ. వెంకటరావు, (14½) ఖరగ్‌పూర్.

"ఇంకేం! బలే అవకాశం చిక్కిందనుకున్నాడు, యువరాజు గబగబా చెట్టెక్కేసి, ఆ మాను వెంట మేడమీదకు చేరాడు ఆ మేడమీద మూడే గదులున్నాయి ఒక గదిలోకి కిటికీ ద్వారా తొంగి చూచాడు. ఇంకేం! రాకుమార్తెలాంటి ఒక సుందరి పడుకొనివుంది. జానపదయుగంలో ఉన్న రాకుమారుని బుద్ధికి ఆ సుందరి ఒక బ్రహ్మరాక్షసిచే తేబడ్డ రాకుమార్తెలా కనబడింది "ఆహా! ఏమి నా అదృష్టం! అతిలోకసౌందర్యం! అపరరతీదేవి! ఇన్నాళ్ళకు నేననుకున్న కార్యం సాధించాను ఇంకేముంది కాశీమజిలీ కథల పుస్తకాల్లో నా కథకూడా 'అనగా అనగా' అని ప్రారంభమై తన రతీదేవితో కూడా అటు మామగారి రాజ్యాన్ని (అంటే ఇప్పుడు పడుకున్న సుందరియొక్క తండ్రిరాజ్యాన్ని) ఇటు తన తండ్రి రాజ్యాన్ని, చిరకాలం పాలిస్తూ, సుఖంగా వుంటాడు అని అంతమౌతుంది ప్రజలందరూ నే బ్రతికుండగానే నా కథను చదివి ఆనందిస్తారు. ఈ కలియుగం ఒక్కసారిగా జానపదయుగంలోకి నాచే గెంటింపబడుతుంది. ఈ దెబ్బతో ఈ తెల్లవాళ్లు మన దేశం విడిచి పారిపోవాలి వెధవలు వీళ్లొచ్చాకనే మన దేశం పాడైంది (అప్పటికింకా మనకి స్వాతంత్ర్యం రాలేదు.) ఇంక ఆలోచల్ని కట్టిబెట్టి, యువరాజావారు కిటికీ గుండా ఆ సుందరి గదిలోకి వెళ్ళి, సుందరి మంచంపై కూర్చొని, "రాజకుమారీ!" అని సంబోధించి లేపాడు. పాపం! ఆ అమ్మాయి త్రుళ్ళిపడి లేచి, ఆపాదమస్తకం మాసిపోయి బికారివాడిలా వున్న యువరాజుని చూచింది. వీడెవడో దొంగలా గున్నాడనుకుంది. తనగొంతుకలో ఉన్న శక్తినంతటినీ పోగుచేసి, "ఎవరునువ్వు?" అని బిగ్గరగా అరచింది

ఈ అరుపుతోనైనా మన యువ రాజావార్కి తెలివిరాలేదు. (అంటే జానపదయుగపు మైకం పూర్తిగా కమ్మిందిలెండి!) పూర్వపు రాకుమార్తెలు పరపురుషుణ్ణి చూడగానే మూర్ఛపోయేవారట. ఇంకా ఆపాటీపాటి పురుషవాసనని చూచినవారయితే "ఎవరు నువ్వు? ఎందుకొచ్చావిక్కడికి?" అని దండించేవారట! ఇక మూడోరకంవాళ్లు, అంటే జాలిగుండె కలవాళ్లు, లేకపోతే ఆ రాజకుమారుని చూచిన వెంటనే ప్రేమానురాగం కలిగినవాళ్లు "నువ్వెందుకొచ్చావిక్కడికి? నువ్వెలా రాగలిగావు? నిన్నా బ్రహ్మరాక్షసి చూచిందంటే చంపేస్తుంది" అని అంటుంటే ఇంతలో "నరవాసన! నరవాసన!" అని కేక లేసుకుంటూ బ్రహ్మరాక్షసి రావడం, వెంటనే ఆ రాకుమారి, ఆ రాకుమారుణ్ణి బల్లిగానో, ఏదో పక్షిగానో మార్చేయటమూ చేసేవారట! ఇంకా ఇంకా ఎన్నోరకాలున్నాయి ఈ మూడింటిలో ఏదో ఒకటి వాడుతుందనుకున్నాడు రాకుమారుడు. కాని, ఈ కలియుగపు రాకుమారి మధ్యరకంలో మొదటి మాటను వాడటంచేత మరింత నమ్మకం కలిగింది యువరాజుకి. "రాజకుమారీ! నేనొక రాజు కొడుకుని తండ్రితో చెప్పకుండా దేశాటనంచేస్తూ, అనేక కష్టాలకు లోనయి ఆఖరికి ఈదేశంలో నీవద్దకు......"ఇంకా యువరాజుమాట పూర్తి గాకుండానే మరింత హెచ్చుస్థాయిలో వచ్చాయి మాటలు. "షటప్! దొంగ వెధవా! మా నాన్నగానీ చూచేడంటే చంపేస్తాడు తెలుసా? ఇకనైనా వచ్చిన త్రోవను ఫో!..." అంటూ దారి చూపించింది. దాంతో రాకుమారుడిలోనున్న ఆశలన్నీ విజృంభించాయి. ఆ అమ్మాయి వాడిన "నాన్న" అనే పదం బ్రహ్మరాక్షసిగా వినిపించుకున్నాడు రాకుమారుడు. మహా గంభీర ఘనభావాలతో ముఖం కందగడ్డలా చేసుకుని "ఓ రాజకుమారీ! నేనెవరో తెలుసా? ఏకైకవీరుణ్ణి. వంద పెద్దపులుల్ని సునాయాసంగా ఒక్క కత్తితో చంపగలను. ఇక విలువిద్యలో అర్జునుడి ముత్తాత నని పించుకున్నా. తెలుసా? చెప్పు! వెంటనే చెప్పు! ఆ బ్రహ్మ రాక్షసి ప్రాణా లెక్కడున్నాయో. దాన్ని చంపివేసి, నిన్ను రక్షించుకుంటా!" అలసిపోయినట్లుగా వగర్చుతూ ఆగాడు యువరాజు. ఆ అమ్మాయికి బలే చిర్రెక్కి వచ్చింది. "ఈ శనివెధవ ఇలా పోయేటట్టు లేడు. పిడిరోగం చప్పగా కుదర్చాలి" అని తనలో అనుకుని, పైకి వినయం నటించి, "అబ్బా! అంత గొప్పవాడివా? ఈసంగతి మొదటనే చెప్పలేదేం?... ఉండు ఇప్పుడే వస్తా!" అంటూ క్రిందకుదిగి వెళ్ళింది. చిక్కి శల్యావస్థలోనున్న రాకుమారుని మనస్సుకు, ఆశయాలకు బలం చేకూరింది. చెప్పలేని సంతోషం బలం చేకూరాయి అతనికి.

ఇంతలో క్రిందకు దిగివెళ్ళిన అమ్మాయి నలుగురు పోలీసుల్ని వెంటబెట్టుకుని వచ్చింది. వాళ్లని

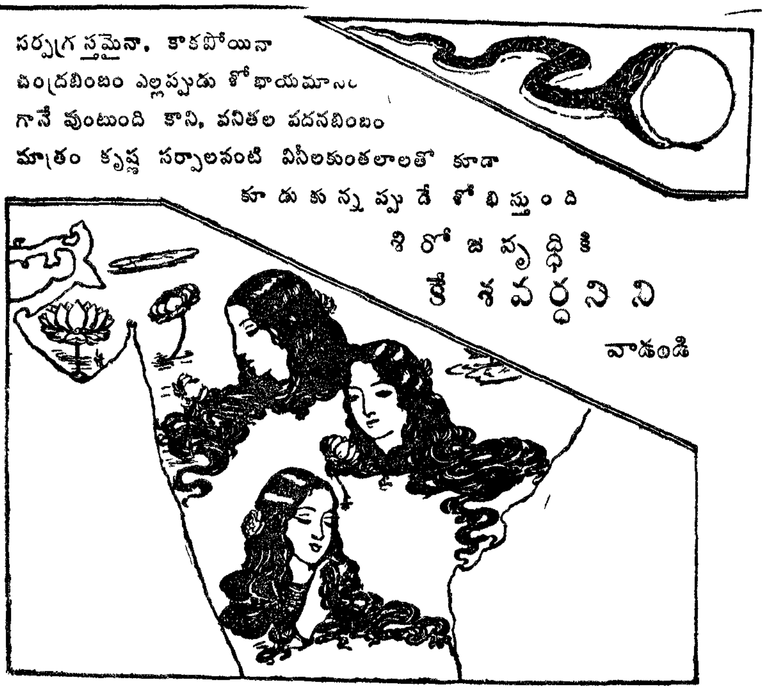

కేశవర్ధని ఆ 14, షాంపూ ఆ 14 అందరు డీలర్లవద్ద లభిస్తాయి
లేక సౌత్ఇండియా కెమికల్స్, క్రాస్‌కట్ రోడ్, కోయంబత్తూరుకు వ్రాయండి.

చూడగానే యువరాజావారు ఈలోకంలోనికివచ్చి పడ్డారు. మనిషి మామూలుగానే వున్నాడు. గాని, మరేదో క్రొత్తమైకం రాజకుమారుడ్ని ఆవహించింది. ఆ మైకంలో తనెక్కడవున్నాడో, ఏం చేస్తున్నాడో తెలియలేదు. అంతే! మళ్లా తెలివి వచ్చి చూసుకునేసరికి తను ఖైదులో వున్నట్లు తెలుసుకున్నాడు.

ఆ జైలు వార్డర్ చెప్పాడు "నీకు ఆరు నెలలు ఖైదు" అని. పాపం! యువరాజు మొదలంటా కృంగిపోయాడు.

కాని ఇంతటితో వీడి మత్తు వదులుతుందనుకున్నారేమో! అబ్బే! అలాంటిదేమీ జరగలేదు సరికదా కాస్త ఎక్కువైంది కూడాను.

మన యువరాజావారికి ఒక కథ జ్ఞాపకానికి వచ్చింది. "పూర్వం ఒక శత్రురాజు దగ్గరికి ఒక రాకుమారుడు వెళ్లితే, ఆ రాజు ఆ రాకుమారుణ్ణి ఖైదులో పెడితే, ఆ రాజుకూతురు, ఆ రాకుమారుణ్ణి ప్రేమించి, అతణ్ణి ఖైదునుండి చాటుకా విముక్తుణ్ణి చేస్తుంది."

ఈ ఆశతోనే ఆరు నెలలూ ఎదురు చూచేడు యువరాజు. కాని ఒక్క అమ్మాయి కాదుకదా ఒక్క అబ్బాయేనా తన వేపు రాలేదు.

ప్రభుత్వం ఆరునెలలూ అయినాక ఖైదునుండి విముక్తుణ్ణి చేసింది యువరాజుని.

ఈమాటు ఇతని బుద్ధి మునుల వేపు పోయింది. "మునుల నడిగితే ఏదో త్రోవ చెపుతారు. అల్ల కొండలో గుప్తంగా మణివుందనో, లేక పాతాళంలో ఏదో శక్తివుందనో లేక మరేమేమో... చెప్పక పోతారా" అని ధైర్యంచేసి మునులను అన్వేషిస్తూ బయలు దేరాడు యువరాజు.

చిట్టచివరకి మునిలాగే వున్నాడు ఎవరో బైరాగి. రాతిమీద కూర్చుని దేవుణ్ణి ప్రార్థిస్తున్నాడు. మనయువరాజుకి రత్నాల గని దొరకినట్లయింది. త్వరగా ఆ బైరాగి వద్దకు పోయి, నమస్కారం చేస్తూ, "స్వామీ! స్వామీ!" అని పిలిచాడు.

కాని బైరాగి కళ్లు విప్పలేదు. ఆ తొందరలో తొందరగా కోపం కూడా వచ్చేసింది యువరాజుకి. పూర్వపు రాకుమారులైతే కోపంతో, చచ్చిన పాముని మునుల మెడలో పడేసేవాళ్లుట. తనకక్కడ చచ్చిన పాము కాదుగదా బ్రతికినదైనా కనపడలేదు. ఈ విధంగా యువరాజు సందిగ్ధావస్థలోనుండగా ఆ బైరాగే కళ్లు విప్పి చిరునవ్వుతో ఆహ్వానించాడు. "ఎవరు నాయనా నువ్వు?" మృదువుగా అన్నాడు బైరాగి. యువరాజు తన చరిత్ర అంతా చెప్పి, 'ఏదేనా మార్గోపదేశం చేయండి స్వామీ!" అని బ్రతిమలాడేడు బైరాగిని.

అప్పుడు బైరాగి ఇలాఅన్నాడు "నాయనా! అజ్ఞానం, జ్ఞానం అనే రెండు పెద్దబాటలున్నాయి. 'అజ్ఞానం' అనే బాటలో తెలివితక్కువ, దుర్మార్గం, అవినీతి, అబద్ధం, దుర్గుణాలనే పిల్ల బాటలున్నాయి జ్ఞానం అనే బాటలో సన్మార్గం, నీతి, న్యాయం, ధర్మం, సౌశీల్యం అనే సుగుణాల బాటలున్నాయి నువ్వు అజ్ఞానం అనే బాటగుండా పోతున్న బాటసారివి. అసలా బాటలో మంచిని గురించి ఆలోచించే శక్తే వుండదు. ఈ కాశీ మజిలీ కథలు, అరేబియన్ నైట్సు, నిజంగా జరిగినవి కావు. స్వార్థపరులు కాలక్షేపంకోసం చేసిన కట్టుకథలు. వాటినిగురించి ఎక్కువ ఆలోచించకూడదు. వెళ్లు! ఇకనైనా అజ్ఞానం అనే బాటనుండి, జ్ఞానం అనే బాటమీదకు పోయి సుఖించు" అని మృదువుగా నవ్వి వీపు నిమిరాడు బైరాగి. మన యువరాజుకి అజ్ఞానం అనే బుర్ర తీసేసి జ్ఞానం అనే బుర్ర తగిల్చినట్టయింది. వెంటనే దుఃఖంతోటీ సంతోషంతోటీ కలిసిఅయిన కన్నీళ్లను తుడుచుకొని, స్వామికి నమస్కరించి "సామీ! నన్ను అజ్ఞానం అనే బాటనుండి జ్ఞానం అనే బాటపై పడవేసిన మీకు ఇదే నా నమస్కారం" అని చెప్పి, మునివద్ద శలవు తీసుకుని, జ్ఞానం అనే బాటగుండా పోతున్నాడు యువరాజు. కాదు... కాదు... "బాటసారి" ...

★

గర్భ నిరోధిని

స్త్రీలకు యిటు మీదట గర్భం రాకుండా లోపల్కి వాడుటకు అతి నమ్మకమైన 48 సం॥ల ప్రఖ్యాతికల మందు. బహిష్టు రోజులలో మందు వాడవలెను. 1 సీసా రు. 10/- వి. పి. 1-4-0.

కావలసినవారు 1/4 ముందుగా పంపేది.

డా॥ రత్నం సన్సు మెడికల్ హాల్,
మలకపేటబిల్డింగ్సు, హైద్రాబాదు-దక్కన్

300 Model Letters

in Money's Model Letter - Writer & Business Correspondence. 8 th Edition.
424 Pages Price. Rs. 1—8—0.
Postage 0—10—0.

A. S. MONEY & Co., (A. P.)
14, Sambier St., Madras-1.